

367

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 października 1962 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r.
o podatku dochodowym od spółdzielczości.**

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. zmieniającej uchwałę nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 74, poz. 344) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor

Polski z 1955 r. Nr 25, poz. 253, z 1956 r. Nr 22, poz. 278, z 1957 r. Nr 75, poz. 456, z 1959 r. Nr 3, poz. 11, z 1961 r. Nr 8, poz. 40 i z 1962 r. Nr 74, poz. 344) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst nie obejmuje:

1) §§ 20, 21 i 22 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 25, poz. 253) w brzmieniu:

„§ 20. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała nr 97 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-17, poz. 224). Uchwała ta ma jednak zastosowanie do dochodów osiągniętych do dnia 31 grudnia 1954 r.

§ 21. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.”;

2) § 2 i § 3 uchwały nr 115 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1956 r. (Monitor Polski Nr 22, poz. 278) w brzmieniu:

„§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do zysków osiągniętych począwszy od dnia 1 stycznia 1956 r.”;

3) § 2 i § 3 uchwały nr 338 Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1957 r. (Monitor Polski Nr 75, poz. 456) w brzmieniu:

„§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do zysków osiągniętych począwszy od dnia 1 stycznia 1957 r.”;

4) § 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości w brzmieniu uchwały nr 518 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1958 r. (Monitor Polski z 1959 r. Nr 3, poz. 11) obowiązującym od dnia 1 stycznia 1959 r. do dnia 31 grudnia 1961 r.:

a) § 7 ust. 1 pkt 1 w brzmieniu:

„1) dla jednostek spółdzielczych zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy z wyłączeniem tych jednostek, które prowadzą wyłącznie działalność handlową, zależnie od rentowności według następującej skali:

przy rentowności ponad do		a) od części zysku stanowiącej w stosunku do kosztów własnych	podatek wynosi	b) od reszty zysku podatek wynosi
—	5%	—	20%	—
5%	10%	5%	20%	35%
10%	15%	10%	27,5%	50%
15%	50%	15%	35%	90%

spółdzielnie, w których rentowność przekracza 50%, odprowadzają ponadto tytułem podatku dochodowego różnicę między zyskiem bilansowym a zyskiem, jaki osiągnęłyby, gdyby rentowność ich wynosiła 50%; dla spółdzielni, których wyłączną działalnością jest świadczenie usług i których rentowność nie przewyższa 5%, podatek wynosi 15%; przy przekroczeniu tej rentowności podatek ustala się według wyżej podanej skali.”;

b) § 7 ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla spółdzielni inwalidów obniża się podatek, przypadający według skali ust. 1 pkt 1, w sposób następujący:

przy rentowności ponad do		obniżka wynosi
—	5%	40%
5%	10%	30%

5) § 2 i § 3 uchwały nr 518 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1958 r. (Monitor Polski 1959 r. Nr 3, poz. 11) w brzmieniu:

„§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do zysków osiągniętych od dnia 1 stycznia 1959 r.”;

6) § 7 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości w brzmieniu uchwały nr 30 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1961 r. (Monitor Polski Nr 8, poz. 40) obowiązującym od dnia 1 stycznia 1961 r. do dnia 31 grudnia 1961 r.:

„3) dla powszechnych spółdzielni spóżywców zrzeszonych w „Społem” Związku Spółdzielni Spóżywców — 46% zysku.”;

7) § 2 i § 3 uchwały nr 30 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1961 r. (Monitor Polski Nr 8, poz. 40) w brzmieniu:

„§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do zysków osiągniętych od dnia 1 stycznia 1961 r.”;

8) § 3 i § 4 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. (Monitor Polski Nr 74, poz. 344) w brzmieniu:

„§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do zysków osiągniętych od dnia 1 stycznia 1962 r.”

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do obwieszczenia Prezesa
Rady Ministrów z dnia 22 października
1962 r. (poz. 367).

UCHWAŁA Nr 189 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1955 r.

o podatku dochodowym od spółdzielczości.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I.

Rozdział 1.

Podmiot opodatkowania.

§ 1. Obowiązkowi podatkowemu podlegają:

- 1) spółdzielnie;
- 2) centralne i inne związki spółdzielcze, jeżeli oprócz wykonywania czynności, przewidzianych w art. 162 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61), prowadzą także działalność gospodarczą;
- 3) Naczelna Rada Spółdzielcza, jeżeli oprócz wykonywania czynności, przewidzianych w art. 180 ustawy o spółdzielniach i ich związkach, prowadzi także działalność gospodarczą.

§ 2. Opodatkowaniu według przepisów niniejszej uchwały nie podlegają spółdzielnie, w stosunku do których nadrzędna jednostka spółdzielcza stwierdziła, że prowadzi działalność niezgodną z zasadami spółdzielczości. Opodatkowanie tych spółdzielni następuje według przepisów o podatku dochodowym, obowiązujących podatników nie będących podmiotami gospodarki społecznej.

§ 3. Od obowiązku podatkowego wolne są:

- f) rolnicze spółdzielnie produkcyjne w zakresie swej działalności statutowej; podlegają one jednak obowiązkowi podatkowemu od zysków osiągniętych z przedsiębiorstw i warsztatów z wyłączeniem zysku osiągniętego z obrotu z własnymi członkami;
- 2) nowo zorganizowane spółdzielnie pracy produkujące wyłącznie z odpadów na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia produkcji;
- 3) nowo zorganizowane jednostki spółdzielcze zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia działalności;
- 4) nowo zorganizowane w okresie do dnia 31 grudnia 1959 r. spółdzielnie inwalidów na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia działalności;
- 5) nowo zorganizowane w okresie do dnia 31 grudnia 1959 r. spółdzielnie pracy na terenach województw: koszalińskiego, olsztyńskiego, opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego, powiatów: etckiego, goldapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów elbląskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego wo-

jewództwa gdańskiego, powiatu trzcianeckiego i miasta Piły województwa poznańskiego oraz powiatów: leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia działalności;

- 6) nowo zorganizowane w okresie od dnia 11 maja 1957 r. do dnia 31 grudnia 1959 r. spółdzielnie pracy, korzystające z funduszu interwencyjnego na aktywizację życia gospodarczego w miastach i miasteczkach lub z innych funduszy przeznaczonych na zatrudnienie osób poszukujących pracy — na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia działalności; zwolnienie przysługuje spółdzielniom, w których w chwili rozpoczęcia działalności i w ciągu poszczególnego roku podatkowego pracownicy skierowani przez organy zatrudnienia stanowią co najmniej 80% ogółu pracowników; w spółdzielniach, w których pracuje mniej niż 50 osób, skierowani przez organy zatrudnienia mogą stanowić 70% ogółu pracowników; prawo do zwolnienia nie przysługuje, jeżeli przeciętna ilość zatrudnionych w ciągu roku podatkowego pracowników skierowanych przez organy zatrudnienia nie odpowiada powyższemu stosunkowi procentowemu;
- 7) spółdzielnie niewidomych, których rentowność za dany rok podatkowy nie przewyższa 15%.

Rozdział 2.

Przedmiot (podstawa) opodatkowania.

§ 4. 1. Podstawę opodatkowania stanowi zysk bilansowy, wykazany w sprawozdaniu finansowym, zatwierdzonym w przepisany trybie, sporządzonym zgodnie z obowiązującymi podatnika zasadami bilansowania na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych.

2. Jeżeli organ finansowy stwierdził, iż na skutek nieprzebrzegania przez podatnika obowiązujących przepisów w zakresie prowadzenia księgowości lub zasad bilansowania zysk bilansowy wykazany został w niewłaściwej wysokości, wzywa podatnika do sprostowania sprawozdania finansowego, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin oraz wskazując pozycje, które mają ulec sprostowaniu. Organ finansowy przesyła równocześnie odpis wezwania nadrzędnej jednostce spółdzielczej.

3. Podatnikowi nie godzącemu się z ustaleniami zawartymi w wezwaniu do sprostowania sprawozdania finansowego służy prawo wniesienia odwołania do bezpośrednio wyższego organu finansowego; odwołanie należy wnieść w ciągu 14 dni od doręczenia wezwania. Wniesienie środka odwoławczego przerywa bieg terminu do sprostowania sprawozdania finansowego na okres od dnia złożenia odwołania do dnia doręczenia decyzji wydanej przez organ odwoławczy.

4. W przypadku gdy księgi rachunkowe podatnika prowadzone są w sposób uniemożliwiający ustalenie podstawy opodatkowania we właściwej wysokości, organ finansowy

ustala zysk podlegający opodatkowaniu w drodze oszacowania; organ finansowy wydając decyzję ustalającą wysokość podatku, obowiązany jest podać równocześnie podatnikowi przyczyny pominięcia ksiąg jako dowodu i zawiadomić o tym nadrzędną jednostkę spółdzielczą.

5. Przepisy ust. 4 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku, gdy sprawozdanie finansowe nie zostało sporządzone przed upływem terminu do złożenia rocznego sprawozdania podatkowego (§ 16) bądź też gdy podatnik nie dokonał odpowiedniego sprostowania sprawozdania finansowego w terminie ustalonym przez organ finansowy.

§ 5. Podstawę opodatkowania centralnych i innych związków spółdzielni stanowi zysk bilansowy, osiągnięty z działalności gospodarczej, o której mowa w § 1 pkt 2. Przepis ten stosuje się odpowiednio do Naczelnej Rady Spółdzielczej.

§ 6. Opodatkowaniu nie podlegają:

- 1) na okres dwóch lat — zyski nowo zorganizowanych w spółdzielniach pracy działów produkcji wyłącznie z odpadów pod warunkiem, że dochody i koszty tych działów będą odrębnie wykazywane;

przy rentowności ponad do		a) od części zysku stanowiącej w sto- sunku do kosztów własnych	podatek wynosi	b) od reszty zysku podatek wynosi
—	5%	—	20%	—
5%	10%	5%	25%	45%
10%	15%	10%	35%	80%
15%	30%	15%	50%	90%
30%	50%	30%	70%	95%

Spółdzielnie, których rentowność przekracza 50%, odprowadzają ponadto tytułem podatku dochodowego różnicę między zyskiem bilansowym a zyskiem, jaki osiągnęłyby, gdyby rentowność ich wynosiła 50%. Dla spółdzielni, których wyłączną działalnością jest świadczenie usług i których rentowność nie przewyższa 5%, podatek wynosi 15%; przy przekroczeniu tej rentowności podatek ustala się według wyżej podanej skali;

- 2) dla gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych — 25% zysku;
- 3) dla jednostek spółdzielczych zrzeszonych w „Społem” Związek Spółdzielni Spożywców — 53% zysku;
- 4) dla pozostałych jednostek spółdzielczych — 1/3 część zysku.

2. Dla spółdzielni niewidomych obniża się podatek przypadający według skali podanej w ust. 1 pkt 1 w sposób następujący:

przy rentowności ponad do		obniżka podatku wynosi
15%	20%	70%
20%	25%	60%
25%	—	50%

- 2) na okres dwóch lat — zyski osiągnięte z przedsiębiorstw i warsztatów prowadzonych przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne;
- 3) w okresie do dnia 31 grudnia 1958 r. — taka część zysku bilansowego istniejących spółdzielni pracy, korzystających z funduszu interwencyjnego na aktywizację życia gospodarczego w miastach i miasteczkach lub z innych funduszy przeznaczonych na zatrudnienie osób poszukujących pracy, jaką wynika ze stosunku przeciętnej ilości zatrudnionych w danym roku podatkowym pracowników skierowanych przez organy zatrudnienia, do ilości pracowników zatrudnionych w dniu 10 maja 1957 r.

DZIAŁ II.

Rozdział 3.

Wysokość podatku.

§ 7. 1. Wysokość podatku wynosi:

- 1) dla jednostek spółdzielczych zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy z wyłączeniem tych jednostek, które prowadzą wyłącznie działalność handlową, zależnie od rentowności według następującej skali:

3. Dla spółdzielni inwalidów obniża się podatek, przypadający według skali ust. 1 pkt 1, w sposób następujący:

przy rentowności ponad do		obniżka podatku wynosi
—	5%	70%
5%	10%	60%

4. Rentowność, o której mowa w ust. 1 pkt 1, określa się przez ustalenie procentowego stosunku zysku bilansowego do kosztu własnego.

§ 8. Przypadający podatek, obliczony w myśl § 7 ust. 1, ulega podwyższeniu o 10% w następujących przypadkach:

- 1) jeżeli prowadzone przez podatników księgi rachunkowe zostaną pominięte jako dowód w postępowaniu podatkowym (§ 4 ust. 4 i 5);
- 2) gdy bilans roczny nie został złożony w terminie przewidzianym w § 16;
- 3) gdy sporządzony bilans nie został zatwierdzony przez walne zgromadzenie członków w terminie sześciu miesięcy po upływie roku kalendarzowego (rachunkowego).

W razie zbiegu przypadków wymienionych w pkt 1, 2 i 3 stosuje się podwyżkę 10% jednokrotnie.

§ 9. Minister Finansów może:

- 1) przyznać ulgi podatkowe z tytułu inwestycji w granicach 50% podatku dochodowego spółdzielniom inwalidów, które w okresie do dnia 31 grudnia 1965 r. wykonają inwestycje związane z oprzyrządowaniem i przystosowaniem stanowisk pracy do kalectwa inwalidów;
- 2) podwyższyć stawkę podatku dochodowego dla Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa”;
- 3) podwyższać i obniżać obowiązujące stawki podatku dochodowego w zależności od lokalnych warunków działania spółdzielni, z tym aby przeciętne stawki w ramach poszczególnych centralnych związków spółdzielni odpowiadały stawkom ustalonym w uchwale.

Rozdział 4.

Płatność podatku.

§ 10. 1. Podatnicy obowiązani są uiszczać w ciągu roku podatkowego w terminie do dnia 25 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły tytułem podatku dochodowego taki procent planowanego na dany miesiąc podatku dochodowego, jaki wynika ze stosunku procentowego realizacji faktycznej tego miesiąca do planowanej na dany miesiąc realizacji. Za planowane na dany miesiąc podatek i realizację uważa się $\frac{1}{3}$ odpowiednich kwot przewidzianych na dany kwartał w zatwierdzonym rocznym planie finansowym. Do czasu zatwierdzenia rocznego planu finansowego podatek należy wpłacać w wysokości podatku ustalonego zgodnie z powyższymi zasadami za końcowy miesiąc okresu objętego ostatnim bilansem okresowym.

2. Minister Finansów może ustalić, że wysokość wpłat miesięcznych ustala się na podstawie planów operatywnych lub miesięcznych sprawozdań terminowych.

§ 11. 1. Podatnicy obowiązani są w terminie do dnia 5 drugiego miesiąca po upływie I, II i III kwartału dokonać obliczenia podatku przypadającego od zysku wykazanego w bilansach sporządzonych na koniec tych kwartałów (bilansów okresowych). Przepisy § 4 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

2. Podatnicy z wyjątkiem wymienionych w ust. 3 obowiązani są w terminie do dnia 28 lutego roku następnego po upływie roku podatkowego dokonać wstępnego obliczenia rocznego podatku wynikającego ze sporządzonego bilansu na dzień 31 grudnia.

3. Podatnicy zrzeszeni w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” dokonują wstępnego obliczenia rocznego podatku (ust. 2) w terminie do dnia 31 marca roku następnego po upływie roku podatkowego.

§ 12. 1. Podatnicy, którzy nie sporządzą bilansu kwartalnego (okresowego) przed upływem terminu ustalonego w § 11 ust. 1, obowiązani są uiszczyć w tym terminie — niezależnie od dokonanych wpłat miesięcznych — kwotę odpowiadającą 10% należnych wpłat za dany kwartał. Rozliczenie dokonanych w ten sposób wpłat nastąpi na podstawie złożonego przez podatnika najbliższego bilansu kwartalnego (okresowego).

2. Podatnicy, którzy nie sporządzą bilansu rocznego (na dzień 31 grudnia) przed upływem terminu obliczenia wstępnego

wpłaty rocznej, obowiązani są uiszczyć w tym terminie kwotę wynoszącą 10% wpłat, przypadających do uiszczenia w ciągu roku podatkowego.

§ 13. 1. Jeżeli kwota podatku wynikająca ze sporządzonych bilansów na dzień 31 marca, 30 czerwca, 30 września, 31 grudnia (§ 11) będzie wyższa od sumy dokonanych wpłat za te okresy, na podatniku ciąży obowiązek dokonania dodatkowej wpłaty w terminach przewidzianych w § 11.

2. Jeżeli natomiast kwota podatku wynikająca ze sporządzonych bilansów (ust. 1) będzie niższa od sumy dokonanych wpłat za te okresy, nadpłacona kwota podlega zarachowaniu na bieżące należności podatku dochodowego, następnie zaś na inne należności podatkowe, a w ich braku podlega zwrotowi.

§ 14. 1. Podatnicy obowiązani są w ciągu trzech dni od daty otrzymania decyzji o zatwierdzeniu rocznego planu finansowego złożyć organowi finansowemu odpis tego planu (z podziałem na kwartały). W takim samym terminie obowiązani są podatnicy zawiadomić o ewentualnych zmianach planu.

2. Podatnicy obowiązani są w terminach płatności (§ 10 i § 11) składać deklaracje miesięczne oraz sprawozdania kwartalne (okresowe). W składanych deklaracjach (sprawozdaniach) należy podać podstawę obliczenia podatku i jego wysokość. Do sprawozdań obejmujących obliczenia okresowe (§ 11) należy dołączyć odpowiedni bilans.

§ 15. Brak zysku bilansowego w poszczególnych okresach nie zwalnia podatnika od złożenia sprawozdania z odpowiednim bilansem.

§ 16. Podatnicy obowiązani są w terminie dwóch tygodni od daty zatwierdzenia bilansu rocznego, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca po upływie roku podatkowego, złożyć organowi finansowemu roczne sprawozdanie podatkowe wraz z zatwierdzonym bilansem. W tymże terminie należy uiszczyć podatek w wysokości różnicy pomiędzy kwotą podatku przypadającego od wykazanego w sprawozdaniu zysku, przy uwzględnieniu przepisów § 8, a sumą dokonanych uprzednio wpłat za dany rok podatkowy (§§ 10, 11 i 12). Nadpłacone kwoty ulegają zarachowaniu — po uprzednim stwierdzeniu przez organ finansowy prawidłowości złożonego sprawozdania (§ 18 ust. 1) — na bieżące należności podatku dochodowego, następnie zaś na inne należności podatkowe, a w ich braku podlegają zwrotowi.

§ 17. Właściwym do ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku dochodowego i do poboru tego podatku jest organ finansowy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, na którego terenie znajduje się siedziba zarządu spółdzielni (centrali związku itp.).

§ 18. 1. Organ finansowy obowiązany jest czuwać nad prawidłowością i terminowością składanych przez podatników deklaracji i sprawozdań podatkowych.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości organ finansowy ustala należny podatek i wydaje decyzję co do uiszczenia nie dopłaconej różnicy.

3. Różnica pomiędzy kwotą podatku, ustaloną przez organ finansowy, a sumą podatku, wynikającą z deklaracji (sprawozdania), płatna jest w ciągu 30 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe.

§ 19. Upoważnia się Ministra Finansów do zmiany trybu i terminu płatności podatku dla poszczególnych podatników lub grup podatników.

§ 20. Upoważnia się Ministra Finansów do opodatkowania punktów usługowych prowadzonych przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy w formie zryczałtowanego podatku, obejmującego zarówno podatek dochodowy, jak i podatek obrotowy oraz podatek od operacji nietowarowych.

DZIAŁ III.

Przepisy końcowe.

§ 21. W przedmiotach nie uregulowanych niniejszą uchwałą stosuje się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25), jak również przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166).